

La Caseta

Avinyonet del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Sant Sebastià dels Gorgs 08792 AVINYONET DEL PENEDÈS.
Emplaçament Camí de la Caseta

Coordenades:

Latitud: 41.37809
Longitud: 1.76834
UTM Est (X): 397009
UTM Nord (Y): 4581462

Classificació

Número de fitxa 08013-26
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries
Número inventari IPACNúm. 2504 ACCN
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 000800CF71B001

Fitxes associades:

[Ca l'Esteve](#)

[Ca l'Amat](#)

[Sarcòfag d'Arnau de Vilanova](#)

[Claustre del monestir de Sant Sebastià dels Gorgs](#)

[Monestir de Sant Sebastià dels Gorgs](#)

Autoria de la fitxa J.M. Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA

Descripció

Al costat del camí que va de can Fontanals a Sant Sebastià dels Gorgs, es troba aquesta masia de tipus basilical, composta de planta baixa, pis i golfes, a més de les edificacions annexes. El portal d'entrada és d'arc de mig punt adovellat. Té a l'exterior, finestres amb ampits de pedra al primer pis. A les golfes s'obre una galeria de finestres d'arc de mig punt. Annexos hi ha diversos edificis d'ús agrícola (INVENTARI, 1986: 25). Es poden distingir dos cossos, el principal, amb forma de masia del tipus basilical, i un altre, de principis del segle XX, edificat a la part posterior, que presenta una planta molt allargada amb sis eixos verticals. Per dins no es distingeix el canvi d'edificació, llevat d'un petit canvi de forjats que es resol mitjançant un petit graó. La façana principal correspon a la tipologia tradicional de mas del XVIII, i presenta un rellotge de sol en mal estat de conservació darrera un lledoner monumental que li fa ombra. Deu ser de la data de construcció de la façana. De l'interior de la casa i annexes destaquen el forn de pa, que es troba tapat, l'estable amb les menjadores dels animals, el celler que es troba complert amb els sòcols i a sobre d'ells les grans botes de cèrcols de ferro, així com les eines i estris propis d'aquesta feina. A la primera planta hi ha cups rodons. Destaquen l'habitació coneguda com "l'hospital", amb un petit punt de llum, on vivien els collidors temporers. Completen els elements d'interès patrimonial de la casa, els festejadors a les finestres principals, una antiga comuna a la sala, o a l'habitació de la farina, que té la caixa del vi. La casa va ser ampliada, probablement, a inicis del segle XX i en aquesta ampliació les habitacions tenen estructura d'alcova. Es conserva una interessant fotografia del començament del segle XX dels masovers Magadalena i Jaume Peixó, que està localitzada davant la casa. Hi ha altres construccions annexes com la pallissa, dependències pels animals i un pou amb dipòsit datat el 1914. A prop hi ha un bosc, conegut com el bosc de la Caseta, que aprofita la zona humida que genera el torrent d'Avinyó que corre a prop de la casa, i davant mateix de la façana creix un lledoner monumental que es contempla en fitxa apart.

Història

Un grup de cases van anar creixent entre Sant Pere d'Avinyó i els monestir dels Gorgs, aquesta és la més propera al monestir. Totes formen un tipus de poblament dispers que respon al model tradicional d'aprofitament del territori: a prop de punts importants d'aigua, amb terres de cultiu, ben comunicats, amb bosc i dependències auxiliars. Aquesta casa, que molt probablement en la seva estructura actual va ser construïda al segle XVIII, va tenir el seu moment d'esplendor a finals del segle XIX i començament del XX moment en que va ser molt ampliada. L'estructura de l'habitatge i les dimensions del celler indueixen a pensar en un gran aprofitament de la vinya, per a la qual cosa es van allotjar al seu interior bon nombre de treballadors (l'habitació coneguda com a l'hospital n'és un bon exemple). Els masovers es van traslladar a una altra casa molt més a prop del nucli urbà de Sant Sebastià dels Gorgs, traslladant a aquesta construcció el topònim de la casa en la qual havien viscut durant generacions.

Bibliografia

INVENTARI (1986) L'Alt Penedès. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, núm. 2. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Pp. 16-27. INVENTARI DE PATRIMONI (1980-1985) Servei del Patrimoni Arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Núm. 2504ACCNIPAC

